

ouderschap

Ouderschap is niet iets waarom we gevraagd hebben. Het werd ons door onze Schepper als een gave en opdracht toevertrouwd. God heeft het uitgedacht en Hij wist dat man en vrouw elkaar hierin biologisch, emotioneel, rationeel en sociaal nodig hadden. Zijn eerste aanwijzingen waren dan ook dat ze als man en vrouw ouders moesten verlaten, elkaar aanhangen en één vlees worden. Aanhangen - het innerlijk één worden - was nodig om ook de gevolgen van het lichamenlijk één worden te kunnen aanvaarden: het ouderschap en de eensgezinde begeleiding van het kind in zijn groei naar volwassenheid.

Wat vraagt ouderschap van ons?

- Het kennen van onszelf
- Het kennen van het kind
- Kennis van de leefwereld van het kind
- Het kennen van God

Het kennen van onszelf

Waarom moeten wij onszelf kennen? Wanneer wij denken aan Romeinen 12:3, dan weten wij dat we onszelf niet moeten overschatten, maar realistisch moeten zijn. We zijn als ouders beperkt en ondanks veel kennis over goed ouderschap, weten wij dat de praktijk soms enorm kan tegenvallen. Ons handelen is vaak strijdig met onze kennis over hoe het zou moeten, omdat we zelf nog in een opvoedingsproces zitten. Wij moeten ons zelf steeds weer 'kind' van God weten om het ouderschap te kunnen aanvaarden, om vanuit de verbondenheid met onze hemelse Vader te leren wat ouderschap inhoudt. Wij kunnen ons dan spiegelen aan de manier waarop God met ons omgaat: liefdevol, vergevend, aanvaardend, bemoedigend, maar ook vermanend, corrigerend en louterend.

Paulus zegt terecht in 1 Korinthe 11:1: *'Wees navolgers van mij, zoals ik navolger van Christus ben.'*

Wij kunnen alleen met onze kinderen onderweg zijn, wanneer wij zelf de weg van de navolging van Christus gaan. Wanneer we in het ouder-zijn willen leren van Gods ouderschap.

Het kennen van het kind

God geeft ons in kinderen unieke mensen, mensen van wie geen duplicaat bestaat.

Ze zijn volgens Psalm 127 een unieke 'pijl' bestemd voor een uniek doel. Als ouders mogen wij hierin bemiddelend werken: door hen te bepalen bij het feit dat er een God is die ook hen op het oog heeft.

Dat Hij een plan heeft met hun leven, een plan dat Hij hun wil laten ontdekken wanneer we Zijn richting leren opkijken en bereid zijn om zich door Hem te laten oppakken en richten. De Here Jezus wordt door Jesaja een 'puntige pijl' genoemd die Zich vol vertrouwen en overgave in de handen van God liet leggen.

Leren onze kinderen God vertrouwen en te gehoorzamen, en geven we als ouders het voorbeeld door zelf een pijl in Gods handen te willen zijn die doel mag treffen?

Kennis van de leefwereld van het kind

God bedient Zich telkens weer van een nieuwe generatie, van mensen die de nood en vragen van hun tijd verstaan en de 'taal' spreken van hun tijd. Willen wij hierin onze kinderen begeleiden en toerusten en staan wij open voor de creatieve ruimte die dit vraagt, ook al gaat het om een 'oude' en eeuwige boodschap die dezelfde blijft? Denken we mee over actuele vragen en situaties en praten wij realistisch over de mogelijkheden van hun tijd, wetend dat Gods Geest in elke generatie handelend aanwezig wil zijn en wil leiden? Willen we ook hierin hun plaats in de huidige samenleving respecteren?

Het kennen van God

In Spreuken 29:18 staat: *'Als er geen visioen is, raakt een volk losgeslagen, maar welzalig is hij die zich houdt aan de wet.'* God zoekt mensen die Hem kennen, mensen die Zijn wil voor deze tijd willen onderzoeken en zich door Hem willen laten inschakelen met hun hele persoonlijkheid. Een gerijpte persoonlijkheid is dan ook niet alleen voor ouders een voorwaarde, maar tegelijkertijd een streven in de opvoeding. Dan is het ons verlangen dat kinderen in de gezindheid van 1 Thessalonicenzen 5:23 naar geest, ziel en lichaam opgroeien tot mensen die God in hun tijd kan gebruiken. Dan willen wij de mogelijkheden en talenten in dit kader ontwikkelen en stimuleren. Het betekent dat we bewust veel aandacht aan de veelzijdige balans geven die God in ons leven en karakter wil bewerken. Uiteindelijk gaat het God om een levensstijl een manier van leven die als 'geur' en 'brief' van de Here Jezus Christus unieke invloed zal uitoefenen.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Geven wij aandacht aan de totale mens wanneer we jongeren toerusten voor de uitdagingen van deze tijd?
2. Geloven wij dat persoonlijkheidsvorming ook een schakel is in het ontdekken hoe je een getuige van de Heer kunt zijn en hoe je een eigen plaats in de samenleving kunt innemen?
3. Welke betekenis kunnen wij voor elkaar hebben in het ontdekken van eigen talenten en mogelijkheden, ook in het begeleiden van tieners?
4. Hebben wij er voldoende begrip voor dat jongeren zichzelf willen zijn en hun 'eigen plek' moeten ontdekken in het grote geheel?
5. Hoe kunnen wij eraan meewerken dat jongeren balans in hun leven ervaren, waarbij er een goede wisselwerking komt tussen emoties en denken, tussen een gezonde wilskracht en het kennen en aanvaarden van Gods wil over je leven, door de inwoning van Zijn Geest?